

Sygn. akt II W 463/15

(...) 545/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale oskarżyciela publicznego mł. asp. K. B. z Komendy Powiatowej Policji w Ś.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 17 grudnia 2015r. i 12 stycznia 2016r. w Ś.

sprawy

M. H. (1)

syna Z. i M. z d. R.

ur. (...) w Ś.

obwinionego o to, że:

I. w dniu 18 września 2015 roku około godziny 10:05 w miejscowości Ś. ul. (...), znajdując się w stanie po użyciu alkoholu (0,22 promila) prowadził pojazd marki V. (...) nr rej. (...),

tj. o wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.:

II. w tym samym miejscu i czasie kierował pojazdem marki V. (...) nr rej. (...) naruszając obowiązek korzystania z pasów bezpieczeństwa,

tj. o wykroczenie z art. 97 k.w.:

orzeka:

I. uznaje obwinionego **M. H. (1)** za winnego tego, że:

- w dniu 18 września 2015 roku, pomiędzy godz. 09.40 a godz. 10:05 w miejscowości Ś., kierował po drodze publicznej samochodem m-ki V. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie po użyciu alkoholu – 0,22 promila alkoholu we krwi, tj. popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1 k.w.,
- w dniu 18 września 2015 roku, około godz. 10:05 w miejscowości Ś. na ul. (...), kierował po drodze publicznej samochodem m-ki V. (...) nr rej. (...), nie mając zapiętego pasa bezpieczeństwa, tj. popełnienia wykroczenia z art. 97 k.w.,

i za te wykroczenia, na podstawie art. 87 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w, wymierza mu karę grzywny w wysokości 400 zł (czterystu) złotych

II. na podstawie art. 39 § 1 k.w. odstępuje od orzeczenia wobec obwinionego M. H. (1) środka karanego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów;

III. na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i § 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z dnia 15 października 2001 r.) obciąża obwinionego kosztami procesu, a w tym zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania i na podstawie art. 21 ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 40 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Obwiniony M. H. (1) w dniu 17 września 2015r. spożywał w godzinach nocnych alkohol w postaci piwa.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia obwinionego M. H. (1), k.7 oraz nośnik z zapisem, k. 32.

Rankiem następnego dnia obwiniony ustalił z matką M. H. (2), że zawiezie ją samochodem na zakupy. W związku z tym o godz. 09.40 wyjechali oni z domu przy ul. (...) w Ś. do centrum miejscowości. M. H. (1) kierował samochodem m-ki V. (...) o nr rej. (...) po drogach publicznych, podwożąc swoją matkę do kolejnych sklepów.

Dowód:

zeznania świadka M. H. (2), nośnik z zapisem, k. 37,

częściowo wyjaśnienia obwinionego M. H. (1), k.7 oraz nośnik z zapisem, k. 32.

Jadąc ulicą (...) obwiniony nie miał zapiętego pasa bezpieczeństwa, w związku z czym został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji.

Dowód:

zeznania świadka P. Z., nośnik z zapisem, k. 37,

częściowo wyjaśnienia obwinionego M. H. (1), k.7 oraz nośnik z zapisem, k. 32.

Mł. asp. P. Z. po podejściu do samochodu obwinionego wyczuł od M. H. (1) woń alkoholu i zarządził jego przebadanie elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym.

Dowód:

zeznania świadka P. Z., nośnik z zapisem, k. 37.

Badanie przeprowadzone u obwinionego wykazało w jego krwi zawartość alkoholu wynoszącą 0,22 promila o godz. 10:09, 0,20 promila o godz. 10.10 oraz 0,18 promila o godz. 10.25.

Dowód:

zeznania świadka P. Z., nośnik z zapisem, k. 37,

protokół z badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, k. 5 – 6 akt sprawy II ko 1159/15.

W związku z uzyskanymi wynikami funkcjonariusz Policji zatrzymał obwinionemu prawo jazdy. M. H. (1) został na swoje żądanie przewieziony na badanie krwi. W próbce krwi pobranej od obwinionego o godz. 11.10 została stwierdzona zawartość alkoholu etylowego na poziomie 0,1 promila.

Dowód:

sprawozdanie z badania krwi wraz z protokołem pobrania krwi, k. 12 – 13,

Obwiniony M. H. (1) ma 39 lat, jest żonaty, posiada dwoje dzieci na utrzymaniu. Obwiniony jest z zawodu technologiem drewna, obecnie nie pracuje. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia obwinionego M. H. (1), k.7 oraz nośnik z zapisem, k. 32,

informacja z K., k. 14.

Obwiniony M. H. (1) będąc przesłuchany w toku czynności wyjaśniających w charakterze osoby podejrzanej o wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. i art. 97 k.w. przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Podczas rozprawy głównej obwiniony przyznał się do kierowania samochodem bez zapiętego pasa bezpieczeństwa, zaprzeczył natomiast zarzutowi prowadzenia pojazdu po użyciu alkoholu. Wyjaśnił w tymże zakresie, że przebadał się w godzinach porannych w domu alkomatem bez atestu, który wskazał, że ma poniżej 0,2 promila alkoholu we krwi, w związku z czym zdecydował się na kierowanie pojazdem.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie sąd oparł się na zeznaniach świadków P. Z., M. H. (2) oraz dowodach o charakterze materialnych wymienionych w pierwszej części uzasadnienia. Sąd częściowo wziął pod uwagę również wyjaśnienia obwinionego M. H. (1) w których przyznał się on do zarzucanych mu czynów. Jednocześnie sąd pominał relację obwinionego złożoną na rozprawie, gdzie kwestionując popełnienie wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. wskazał on m.in. na to, że wcześniej sam przebadał się za pomocą alkomatu uzyskując wynik negatywny. Zdaniem sądu powyższe stwierdzenie obwinionego nie daje się pogodzić z treścią protokołu jego pierwszego przesłuchania, gdzie nie wskazał on tej okoliczności mimo, że liczył się z tym że będzie mu zatrzymane prawo jazdy.

Dokonując oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów, sąd ustalił sprawstwo i winę M. H. (1) w zakresie obu zarzucanych mu wykroczeń.

Odnosząc się do czynu z art. 97 kw. wskazał należy, że obwiniony nie zastosował się do wymogu wynikającego z art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym, co sam przyznał w swoich wyjaśnieniach.

Stwierdzając z kolei sprawstwo obwinionego w zakresie drugiego z czynów, z art. 87 § 1 k.w., sąd uznał iż prowadził on pojazd mechanicznych w ruchu lądowym będąc w stanie po użyciu alkoholu. Obwiniony bowiem w dniu 19.09.2015r. pomiędzy godz. 09.40 a godz. 10:05 kierował po drogach publicznych w Ś. samochodem m-ki V. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie po użyciu alkoholu – 0,22 promila alkoholu we krwi. Zgodnie z art. 46 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26.10.1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi stan po użyciu alkoholu zachodzi, gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do stężenia we krwi od 0,2‰ do 0,5‰ alkoholu. W niniejszym przypadku M. H. (1) został poddany badaniu urządzeniem kontrolno-pomiarowym bezpośrednio po zatrzymaniu pojazdu, gdzie dwa pierwsze z uzyskanych wyników wskazywały u niego na stan po użyciu alkoholu. Tylko ostatni z wyników wskazywał wartość poniżej 0,2 promila, przy czym obrazował on badanie wykonane po 16 minutach od pierwszego pomiaru, gdzie organizm miał już możliwość częściowego wyeliminowania znajdującego się w nim alkoholu. Tym samym sąd uznał iż obwiniony kierując pojazdem znajdował się w stanie po użyciu alkoholu mając 0,22 promila alkoholu we krwi zgodnie z przeprowadzonym badaniem. Stwierdzeniu powyższego nie

sprzeciwia się wyniku badania krwi obwinionego, w którym stwierdzono 0,1 promila alkoholu we krwi, a które zostało przeprowadzone dopiero o godz. 11.10. W tym zakresie wskazać należy, że strony nie przeprowadziły żadnego dowodu, który wskazywałby na nieprawidłowość wyników uzyskanych w dwóch pierwszych pomiarach stanu trzeźwości obwinionego urządzeniem elektronicznym.

Stwierdzając sprawstwo i winę M. H. (1) w zakresie wykroczenia z art. 87 § 1 k.w., sąd uznał iż działał on umyślnie. Na powyższe wskazuje treść pierwszych wyjaśnień obwinionego, jak też zeznań P. Z. który kategorycznie wskazywał na woń alkoholu wyczuwalną od obwinionego.

Wydając wyrok skazujący wobec M. H. (1), sąd mając na uwadze art. 9 § 2 k.w. wymierzył mu jedną karę za oba przypisane mu wykroczenia, tj. grzywnę w wysokości 400 zł. Zdaniem sądu powyższa kara stanowi dolegliwość adekwatną do popełnionych czynów, uwzględniając dyrektywy określone w art. 33 § 1 i 2 k.w.

Zarazem sąd na podstawie art. 39 § 1 k.w. odstąpił od orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów wobec obwinionego uznając iż uzasadnia to nieznaczne przekroczenie przez niego ustawowego progu określającego stan po użyciu alkoholu.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. Sąd obciążył obwinionego kosztami postępowania, a w tym zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. 2001r. nr 118, poz. 1269). Ponadto sąd wymierzył obwinionemu opłatę na podstawie art. 21 ust. 2 w zw. z art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (DzU z 1973 r. Nr 27 poz 152 ze zm.) w kwocie 40 złotych.